

Mən nə vaxt ələk etsəm ki, sən həyatda yoxsan, həmin an mənim ürəyim partlayacaq və son nəfəsim olacaqsan. Sən mənim ömürlük əsgərlikdə olan balamsan. Nümunəvi əsgər olduğun üçün səni həmişəlik hərbiyə saxlayıblar. Zəng etməyə də imkanın yoxdu. Sonuncu dəfə dedin "ana, gözlə zəng edəcəm". Həm zəngini, həm dönüşünü gözləyirəm, Akifim...

Bir şəhid anasının hər gün oğlunun otağında, oğlunun çarpayısının yanında dikilib eyni sözləri dediyini duyduğumda o ananın ürəyinin necə böyük bir alovda qovrulduğunu hiss etdim. Hər kəlməsi ürəyimdə yaraya, gözlərimdə yaşa döndü Xanım ananın. Oğul adlı yarasını qanatdığı üçün ürəyim bir başqa göynədi. Ancaq oğlu şəhid olan ananın ürək yarası hər zaman ilk gündü kimi qanayar.

Abbasov Akif Elşən oğlu 2001-ci ildə Ağcabədi rayonunda dünyaya göz açıb. Akif ailənin ilk övladı olub. Elə körpəlikdən yaşından böyük davranışları ilə seçilməyi bacarıb. Özündən kiçik bacısı Lalənin sirdaşı, dostu, güvən yeri olub. 2006-cı ildə (5 yaş yarımında) Ağcabədi rayon 1 N - li tam orta məktəbdə təhsil almağa başlayıb. Məktəbdə oxuduğu zamanda hər zaman vətənpərvərlikdən bəhs edən tədbirlərdə iştirak edib. 2017-ci ildə məktəbi bitirib. Hərbi xidmətə çağırılmağını səbsizliklə gözləyən Akif komissarlığa müraciət edib. Nəhayət ki, o çağırış vəərəqəsini alıb. 2019-cu il aprelin 4-də hərbi xidmətə gedib. Xidmətinə Gəncə şəhərində başlasa da sonradan Tovuz istiqamətinə gedib. Oktyabrın 6-da məzuniyyətlə 10 günlük evlərinə gəlib. Babasına hədsiz sevgisi olan Akif həmin vaxt babası ilə duyğularını bölüşüb. "Mən növbədə olanda ermənilərin bizim torpaqlarda gəzdiklərin görürəm, onların bizim olan əraziləri sahiblənməyinə dözə bilmirəm. Çox istəyirəm ki, düşməni məhv edib o əraziləri geri qaytarım və vətənim uğrunda şəhid olum". Sanki Akif olacaqları arzu şəklində babasına deyirmiş. 16 oktyabrda ailəsi ilə vidalaşdıqdan sonra Vətən adlı sərvətini qorumağa gedib. Bəli, onun dünyada ən dəyərlisi sərvəti Vətən idi. Dostuna "bu dünyada ən çox istədiyim insan anamdır" deyən Akif Vətən məfhumuna olan sevgisini torpağa qanı ilə yazıb. Özündən sonra isə 10 yanvarda göndərdiyi şəkilləri və "ana, gözlə zəng edəcəm" sözlərini son xatirə qoyub.

2020-ci il bir çox ailələr kimi Abbasovlar ailəsinin də xatirəsində kədərini silinməz izi ilə həkk olunub. Yanvarın 16-da komissarlıqdan Akifin silahı ilə birlikdə yoxa çıxdığı haqqında məlumat gəlir. Atasını "Əgər oğlum silahı ilə birlikdə yoxa çıxıbsa onu işğalda olan ərazilərdə axtarın" deyir. Günlərlə Akifin heç bir izinə rast gəlinmir. Bütün təşkilatlar, yerli camaat Akifin

axtarışına çıxır. 1 aydan çox aparılan axtarış fevralın 13-də nəticə verir. Akifin cansız bədəni Ermənistanla həmsərhəd olan Tovuz rayonunun Ağdam kəndində tapılır. Günlərlə oğul axtarışında olan ata dünyanın ən ağır dərdsini ürəyinə yığır. Yoldaşının həssaslığını bilib Akifin nəşini evlərinə gətirdiyi ana qədər oğlunun sağ olduğunu və onu evlərinə gətirəcəyini deyir. Ana sevincək oğul yolunu gözləyir. Fevralın 20-də bir anda qapı açılır və Xanım ana bir neçə günə saç-saq-qalı ağaran, dərddən qocalan yoldaşı ilə qarşılaşır. "Bəs Akif hanı" sualı ilə gözləri dolan şəhid atası "Balamız şəhid olub" deyir. O an Xanım ananın fəryadı yeri-göyü inlədir. 21-i gələn bir zənglə deyilən "qürur duyun, oğlunuz Mübariz İbrahimov kimi qəhrəmanlıq göstərib" sözləri sanki ailəyə mənəvi güc olur. Fevralın 22-si hər kəs günlərdi gözlədiyi şəhidini qarşılaşmaq üçün yollara axın edir. İmişlidən Ağcabədiyə qədər kiçikdən böyüyə hər kəs şəhidinin gələn yollarına göz yaşları çiləyir. Oğul yollarına dikilən ana gözləri bayraqlı bir tabutun gəlişini izləyir. Gözündən yaş, könlündən qan damlayan ana oğul tabutunu sığalayır. O an ananı qərribə bir duyğu bürüyür. Sanki oğlunun nəfəsini duymuş kimi, sanki oğlundan güc almış kimi ayağa durur. İlk göz ağrısı, yeganə oğul payı anasından əbədi ayrılır. Bacısının ürəyində olan bütün qardaşlı arzulara niyə qoyulur. 22 fevral tek

Abbasov Akif Elşən oğlunun torpağa tapşırıldığı gün kimi yox, ümidlərin öldüyü gün olaraq da ailənin yadına həkk olunur. Yenilməyən, hər zaman düşməne sinə gərən Ağcabədi

SON NƏFƏS

Sonuncu nəfəsində nə düşündün, şəhidim? Ananımı düşündün, yoxsa ki, atanımı? Yoxsa sənli arzunu gözüne ümid edib,

Son nəfəs...

Tək qardaşın itirib, day-aqsız qalanımı? Toxunanda o nəfəs torpağın ürəyinə, Dağlandı mı ananın dağlanan qəlbi kimi? Görəsən hansı xain kor qurşuna tuş etdi, Neçə arzuya məskən olan o ürəyini? Son baxışını dikib hansı buluda baxdın, O bulud göz yaşıyla islatdımı cismini? Oxşadımı küləklər bir ay soyuqdan donan, Torpağın üzərində parçalanan cismini? Nə piçildadı n şəhid, torpağın qulağına? Lal olan torpaq demir sonuncu sözlərini. Akif o torpaq öpdü, bu dünyadan doymayan, Əbədlilik yumulan o gözəl gözlərini.

Manya SƏXAVƏTQIZI

torpağı daha bir şəhidinə məzar olur. Ağcabədi rayon Şəhidlər xiyabanında uyuyan şəhidlər cərgəsində 19 yaşlı Akif də yer alır.